

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 123 / פרשת כי תבוא תשפ"ד



עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף פח:

"והכא לא אפשר בתשובה"

הגמרא השבוע מדגישה את חומרת העוון של חנווני המחזיק במשקל שאינו מדויק, בכך שהוא לא יוכל לחזור בתשובה, מאחר שהוא גזל רבים ואינו יודע למי להחזיר [בתוספות מבואר שאכן יש לכך פתרון, והוא: 'הגזול את הרבים יעשה בהם צרכי רבים', אמנם אין זו תשובה שלמה].

גזל הרבים הוא בהחלט מהדברים שקל להיכשל בהם בחוסר שימת לב.

מיכאל נשען על ההגה במתח, הוא שכח את הסיגריות בבית, או... כשנעצר ברמזור הבחין בקיוסק העומד מעברו השני של הכביש, בלי לחשוב פעמיים הוא זינק מרכבו אל הקיוסק, שם נדחף ועקף את התור, מתעלם מהעובדה כי בעודו בוחר בחפיסה המתאימה הספיק הרמזור להתחלף לירוק, ושוב לחזור ולהתחלף לאדום, כששב לרכב הניף ידו בביטול לעבר הרכבים שצפרו אחר שהפסידו את הרמזור; "הישראלים הללו", הרהר בזעף, "שילמדו סבלנות מהי...".

בזמן קצר זה הספיק מיכאל לגזול הן את זמנם של נהגי המכוניות שמאחוריו, והן את של הממתנים לפניו בקיוסק, כיצד יתקן זאת?!

איך זה קשור אלינו?

נשים לב לגזל הרבים: הספרים בבית הכנסת לא נועדו להשאלה, התור בסופר לא נועד לעקיפה, אם ניהר כהוגן לא נסתבך בעבירות שקשה עליהם התשובה.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף פח.

"כגון רב ספרא דקיים בנפשיה ודובר אמת בלבבו"

כדוגמא ל'דובר אמת בלבבו', מביאה גמרתנו השבוע את דמותו של רב ספרא. הרשב"ם מספר את סיפורו: אדם פנה אליו בבקשה שימכור לו מהסחורה שברשותו, והוא, שקרא קריאת שמע, לא השיב. הלה סבר היה שרב ספרא שותק משום שאינו מרוצה מהתמורה, והעלה את המחיר עוד ועוד... כשרב ספרא סיים הוא הסביר לאיש את סיבת אי היענותו, והכריז: היות שכבר הסכים בליבו למחיר הנמוך, למרות שעדיין לא התבצע כל קניין וביכולתו לדרוש את המחיר הגבוה, אינו חוזר בו מהסכמתו ואינו דורש יותר.

נכון, זוהי אולי דרישה גבוהה מדי, אבל עמידה בהתחייבות מפורשת זוהי חובה על כל אחד.

בביתו של החזון איש נקבעה תפלת מנחה מידי יום בשעה 12:30 בצהריים. באחד הימים, לא התאסף מניין עד השעה 12:45, אלא שאז, גיסו של החזון איש, רבי שמואל גריינמן, פנה אליו: "קבעתי פגישה עם פלוני לשעה אחת, אם אתפלל כאן לא אספיק להגיע לפגישה", והחזון איש הגיב מיד: "הדבוק במידת האמת אין אצלו כל שאלה, אם קבעת פגישה עליך לקיים את דבריך", והמניין התבטל.

איך זה קשור אלינו?

הבטחנו? קבענו? אמרנו? הבטחנו גם לקיים! חד וחלק....

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף פד.

"האי שמשי סומקתי היא"

לעינינו השמש נראית אדומה רק בשעות הבוקר והערב, אך הגמרא השבוע אומרת כי באמת כך הוא גם במשך היום, אלא שראייתנו מסנוורת בגלל עוצמתה, ואיננו מבחינים בצבעה האמיתי, האדום.

בספר 'מכתב סופר' [לרבי שמעון סופר בן החת"ס] מפרש שהדברים מכוונים לגויים, המונים לשמש ומשולים לשמש; הגוי לפעמים נראה נחמד ומלבב, ואנו מסתנוורים מנימוסיו, אלא שכשמתפרץ צבעו האמיתי, האדום, אזי נראה הוא במלוא 'הדרו' - כרוצח.

המריבות והצעקות התדירות בין אנדריי לאשתו, הרחיקו את האנשים מהמסעדה שברשותם, המצוקה הביאה אותם להסכם: "מכאן ואילך כשלאחד מאיתנו תהיה טענה כלפי השני", סיכם אנדריי, "יאמר אותה בלשון הפוכה, השני יבין את המסר ואילו המבקרים ישמעו דברים הערבים לאוזן". ההברקה הצליחה והאורחים שבו למסעדה, עד לאותו יום; "שוב רואה אני שהתבשילים תובלו כהוגן וטעמם נפלא" - פרגן אנדריי... זו לא נשארה חייבת: "אכן, זהו משום שאתה קונה רק חומרים משובחים!!!"; "לאו דווקא", הבהיר אנדריי, "אמך כבר היתה בשלנית נודעת..."; "דיברת על אמא שלי?!", התקצפה הגברת, צלחת הושלכה לעברו, כיסא לעברה, והרסיסים והסועדים התפזרו לכל עבר...

הגוי הוא נימוסי ונחמד, היה המגיד רבי שבת יודלביץ מסיים, עד להתפרצות, או אז שולח הוא מליונים לתאי גזים...

איך זה קשור אלינו?

השנה נוכחנו, אין לישראל על מי להשען, גם לא על 'ידידים' ואוהבים' למיניהם, אלא על אבינו שבשמיים.